

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRU MARIES BAUTASTEEN VED RØNNEBÆKSHOLM

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088683584/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fru Mariæ Bantasteen

Gode, thi det var hun ikke blot vant til i sit Huus og i hele sin Kreds, men det var hun besynderlig skabt og skicket til, og jeg har tit, naar jeg sad med Døren paa Klem, i det lille grønne Kammer, ved Siden ad hendes Skriver-Stue og Bibliothek, høilig forundret mig over, hvordan hun baade kunde og vilde snakke med Bønder og Huusmænd hele stive Klokke-Timer, udlægge alt for dem, regne med dem og lee saa længe og saa mildt ad alle deres keitede Indvendinger, at de tilsidst maatte selv lee med og som oftest give Kiøb.

Ja, Fru Marie maatte vel, forsaavidt det kan passe paa saadanne »Leerkar«, som vi Mennesker dog igrunden alle er, kaldes den »Uimodstaaelige« selv for Sællandske Bønder og Huusmænd, thi skjøndt hun, som sagt, var den stolteste Adels-Fru, jeg har kiendt, og glemdes aldrig noget Øieblik, at hun nedstammede fra de gamle »Langer« med de »tre Roser« og skjøndt hun besad baade udvendig og indvendig den fineste Dannelse, jeg har mødt hos nogen Dannekvinde, saa var hun dog til Jævnshold saa sællandsk folkelig baade i Hjertelag, Tankegang og Talemaade, at alle sællandske Bønder og Huusmænd, for ikke at tale om deres Koner, maatte finde, hun var som en af dem, kun meget kiønnere, klogere, kiækkere og høimodigere.

Derfor følte Fru Marie ogsaa endnu langt mere Medlidenhed end jeg med de igrunden hjertelige, velbegavede, dristige, lystige og vittige, men magelige, forsømte, forblindede og tit forgjorte Sællandsfare, og da hun, ligesom jeg, ansaa en ægte Dansk, folkelig Livs-Oplysning for det eneste, der med Guds Hjælp kunde frelse og rette dem, saa faldt naturligviis mit Ord om en rigtig Dansk Høiskole, især for Bønderkare, aldrig i bedre Jord end hos hende, og naar jeg nogensinde at lægge ordenlig Grund til en saadan Høiskole, da maa den nødvendig hedde »Marielyst«, thi baade var det hvad hun for Alvor havde Lyst til og hvad hun drev paa, alt hvad hun kunde.

Ved den saakaldte Hartkornets Udjævning, som Fru Marie kaldte uretfærdig, skjøndt jeg ikke deri kunde give hende Ret, da havde hun den storartede Plan, som dog kvaldes i Fødselen, at alle Godseiere i Sælland og paa Smaa-Øerne skulde skænket den saakaldte »Godtgjørelse« til en Dansk Høiskoles Oprettelse, og den eneste Klemme hun satte paa de Bønder, som stod dem selv i Lyset, var, at for hvert Aar, de